

ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ
ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΥΓΕΙΑΣ & ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΜΕΡΙΜΝΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΥΓΕΙΑΣ & ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΜΕΡΙΜΝΑΣ Π.Κ.Μ.

ΤΜΗΜΑ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΜΕΡΙΜΝΑΣ

ΔΙΑΓΕΝΕΑΚΗ ΔΡΑΣΗ ΜΕ ΘΕΜΑ Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΟΤΗΤΑ ΤΩΝ
ΗΛΙΚΙΩΜΕΝΩΝ, ΤΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΥΓΕΙΑΣ ΤΟΥΣ ΚΑΙ Η ΣΥΜΒΟΛΗ ΤΩΝ
ΜΕΛΩΝ ΤΗΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ.

ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΤΩΝ ΚΗΦΗ, Μ.Φ.Η. ΚΑΙ ΤΩΝ ΚΔΑΠ ΤΗΣ Π.Κ.Μ.

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΔΡ ΤΣΑΝΤΑΛΗ ΕΛΕΝΗ

ΑΠΑΓΟΡΕΥΕΤΑΙ ΟΠΟΙΑΔΗΠΟΤΕ ΑΝΤΙΓΡΑΦΗ ΟΛΟΥ Ή ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΤΟΥ
ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟΥ Ή ΑΝΑΔΗΜΟΣΙΕΥΣΗ Ή ΑΝΑΡΤΗΣΗ ΣΕ ΜΕΣΑ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΔΙΚΤΥΩΣΗΣ ΓΙΑ ΕΜΠΟΡΙΚΟΥΣ ΣΚΟΠΟΥΣ Νόμος 4481/2017

Στα πλαίσια των δράσεων της Περιφέρειας Κεντρικής Μακεδονίας (Π.Κ.Μ.) και συγκεκριμένα του Τμήματος Κοινωνικής Μέριμνας, της Διεύθυνσης Δημόσιας Υγείας και Κοινωνικής Μέριμνας Π.Κ.Μ. και της Αντιπεριφέρειας Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης εντάσσεται η διαγενεακή δράση με θέμα **την καθημερινότητα των ηλικιωμένων, τα προβλήματα υγείας που αντιμετωπίζουν και τη συμβολή όλων των μελών της οικογένειας στην διαχείρισή τους**. Έτσι ηλικιωμένοι από όλα τα Κ.Η.Φ.Η. της Π.Κ.Μ., αλλά και φιλοξενούμενοι στις Μονάδες Φροντίδας Ηλικιωμένων (Μ.Φ.Η.) της Π.Κ.Μ. έγραψαν παραμύθια ή διηγήματα για παιδιά ηλικίας 3-18 ετών με τη βοήθεια του προσωπικού τους, τα οποία διαβάστηκαν αρχικά στα Κέντρα Δημιουργικής Απασχόλησης (Κ.Δ.ΑΠ) του Δ. Θεσσαλονίκης σε παιδιά ηλικίας 5-12 ετών για να ενημερωθούν για τα προβλήματα που αντιμετωπίζουν ή πρόκειται να αντιμετωπίσουν οι παππούδες τους και να συμβάλουν όλα τα μέλη της οικογένειας ή και να προτείνουν λύσεις στη διαχείρισή τους, κάποιες από τις οποίες ενσωματώθηκαν στα παραμύθια. Στο όλο εγχείρημα βοήθησαν και οι φοιτητές του τμήματος Ψυχολογίας του Α.Π.Θ. που κάνουν πρακτική στην Π.Κ.Μ. υπό την εποπτεία της Δρ. Τσάνταλη Ελένης, Γνωστικής νευροψυχολόγου, που έχει αναλάβει την διοργάνωση, επιστημονική επιμέλεια και τη διαχείριση του συγκεκριμένου προγράμματος. Η Π.Κ.Μ. θα αναρτήσει σταδιακά τα παραμύθια στην ιστοσελίδα της στην ενότητα Υγεία και Κοινωνική αλληλεγγύη [Περιφέρεια Κεντρικής Μακεδονίας - Διαδικτυακή πύλη της Περιφέρειας Κεντρικής Μακεδονίας](#) και θα δημιουργήσει και audio book με τα παραμύθια για όσους δεν μπορούν να διαβάσουν ή δεν έχουν κατακτήσει ακόμη την δεξιότητα της ανάγνωσης. Έτσι με απλό και διαδραστικό τρόπο μαθαίνουν μικροί και μεγάλοι για τις ασθένειες της τρίτης ηλικίας και τι μπορεί να κάνει ο καθένας από τη δική του σκοπιά για την διαχείριση της ασθένειας.

Ευχαριστούμε όλους, μικρούς και μεγάλους, εθελοντές και προσωπικό των Κ.Η.Φ.Η. των Μ.Φ.Η. και των Κ.Δ.ΑΠ για τη συνεισφορά και τη συνεργασία τους. Το παραμύθι που ακολουθεί έχει θέμα την άνοια και προορίζεται για παιδιά προσχολικής ηλικίας και των

ΤΜΗΜΑ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΜΕΡΙΜΝΑΣ Π.Κ.Μ.-ΚΗΦΗ ΝΕΑΠΟΛΗΣ-
Δ. ΝΕΑΠΟΛΗΣ-ΣΥΚΕΩΝ 2025

πρώτων τάξεων του δημοτικού σχολείου. Είναι δημιούργημα των ωφελούμενων του ΚΗΦΗ Νεάπολης του Δ. Νεάπολης-Συκεών με τη βοήθεια του προσωπικού τους και βασίζεται σε πραγματικά γεγονότα.

ΚΗΦΗ ΝΕΑΠΟΛΗΣ

ΘΕΜΑ: ΑΝΟΙΑ

ΗΛΙΚΙΑΚΗ ΟΜΑΔΑ: 3-7 ΕΤΩΝ

Το μαγικό κουτί της γιαγιάς Ζωής

Ο μικρός Αλέξανδρος, ένα αγόρι 5 ετών, αγαπούσε πολύ τη γιαγιά του τη Ζωή. Κάθε απόγευμα, μετά το σχολείο, έτρεχε στο σπίτι της για να παίξουν μαζί. Του άρεσε να ακούει τις ιστορίες της από όταν ήταν μικρή, να τη βοηθάει στα μαγειρέματα στην κουζίνα, μάλιστα έλεγε ότι θέλει να γίνει σεφ, και να της δείχνει

με καμάρι τις ζωγραφιές που έφτιαχνε. Ένιωθε χαρά και ευχαρίστηση κάθε φορά που περνούσαν χρόνο μαζί. Ανάλογα και η γιαγιά απολάμβανε τη συντροφιά του εγγονού της και χαιρόταν να κάνουν μαζί πράγματα.

Όμως, τελευταία, η γιαγιά του φαινόταν λίγο διαφορετική. Σχεδόν πάντα ξεχνούσε πού είχε βάλει τα γυαλιά της, ενώ κάποιες άλλες φορές ξεχνούσε αν είχε ποτίσει τα λουλούδια ή αν ζέστανε το μεσημεριανό φαγητό. Το πιο

ανησυχητικό, όμως, ήταν, όταν ξέχασε το όνομα της αγαπημένης της γειτόνισσας που την επισκεπτόταν συχνά. Ο Αλέξανδρος αρχικά τρόμαξε πως κάτι έπαθε, όταν συνέβη και το παρακάτω περιστατικό. Μια μέρα, ενώ έφτιαχναν μαζί κουλουράκια, η γιαγιά ξέχασε να βάλει τη ζάχαρη στη ζύμη.

«Γιαγιά! Τα κουλουράκια δεν είναι γλυκά!» είπε ο Αλέξανδρος δοκιμάζοντας ένα.

Η γιαγιά τον κοίταξε παραξεनेμένη. «Αχ, παιδί μου, νομίζω ότι ξεχνάω όλο και περισσότερα πράγματα τελευταία... Μάλλον ξέχασα να βάλω ζάχαρη.»

Ο Αλέξανδρος δεν ήξερε τι να πει. Ήταν αμήχανος. Δεν του άρεσε όμως να βλέπει τη γιαγιά του στεναχωρημένη. Παράλληλα θύμωσε, γιατί συνέβαινε αυτό στην γιαγιά του και δεν ήταν όπως πριν.

Λίγες μέρες αργότερα, την είδε να κάθεται στην πολυθρόνα της, κρατώντας μια παλιά φωτογραφία.

«Γιαγιά, τι κοιτάς;» τη ρώτησε.

Η γιαγιά Ζωή δάκρυσε. «Αλέξανδρε, αυτή η φωτογραφία είναι πολύ παλιά. Ξέρω ότι είμαι εγώ, αλλά δεν θυμάμαι ποιοι είναι οι άλλοι...»

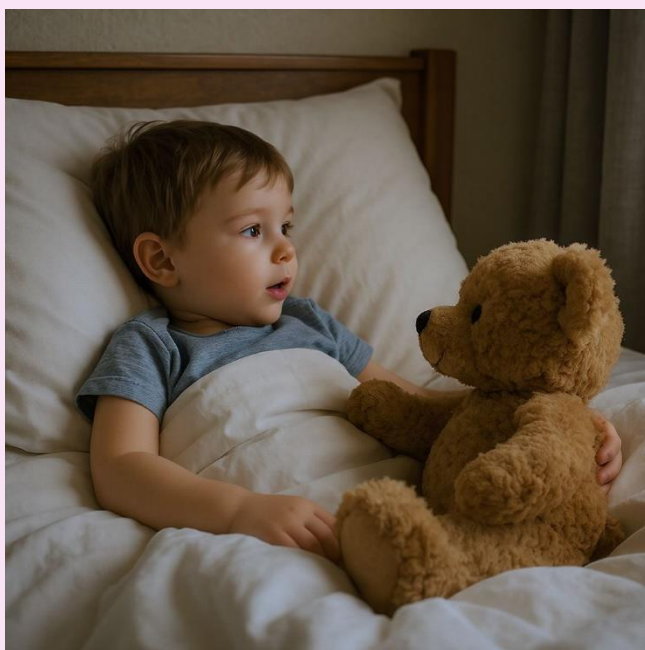
Ο Αλέξανδρος χώθηκε στην αγκαλιά της. Ήθελε να βοηθήσει, αλλά δεν ήξερε πώς, γιατί ήταν σίγουρος πως η γιαγιά του πονούσε σιωπηρά.

Το βράδυ, όταν γύρισε σπίτι, πήγε στη μαμά του.

«Μαμά, γιατί η γιαγιά ξεχνάει πια τόσο πολλά πράγματα;»

Η μαμά τον πήρε στην αγκαλιά της και του είπε:

«Η γιαγιά έχει μια αρρώστια που λέγεται άνοια. Συμβαίνει συχνά στους παππούδες, γιατί έχουν μεγαλώσει. Για να καταλάβεις είναι σαν ένα μικρό σύννεφο μέσα στο μυαλό της, που σιγά-σιγά σβήνει κάποιες αναμνήσεις, ονόματα ανθρώπων, πράγματα που θέλει να κάνει, που βάζει τα αντικείμενά της ή πώς να μαγειρέψει κάτι. Δεν το κάνει επίτηδες και δεν μπορεί να το σταματήσει. Αλλά ξέρεις κάτι; Η καρδιά της δεν ξεχνάει ποτέ πόσο πολύ σε αγαπάει!»

Ο Αλέξανδρος σκέφτηκε για λίγο. Στην αρχή είχε άρνηση και δυσκολία να αποδεχθεί τη νέα κατάσταση της γιαγιάς. Αν και δεν το καταλάβαινε, ήθελε όμως να βοηθήσει τη γιαγιά του να θυμάται ή τουλάχιστον να μην ξεχνάει σημαντικά πράγματα. Κι έτσι μια ιδέα άρχισε να σχηματίζεται στο μυαλό του.

Το βράδυ, πήρε το αγαπημένο του αρκουδάκι, τον Πάτρικ.

«Πάτρικ, πρέπει να βοηθήσουμε τη γιαγιά!» είπε αποφασιστικά ο Αλέξανδρος.

«Και πώς θα το κάνουμε αυτό;» ρώτησε ο Πάτρικ, σ' εκείνη την γλώσσα που μόνο ο Αλέξανδρος άκουγε.

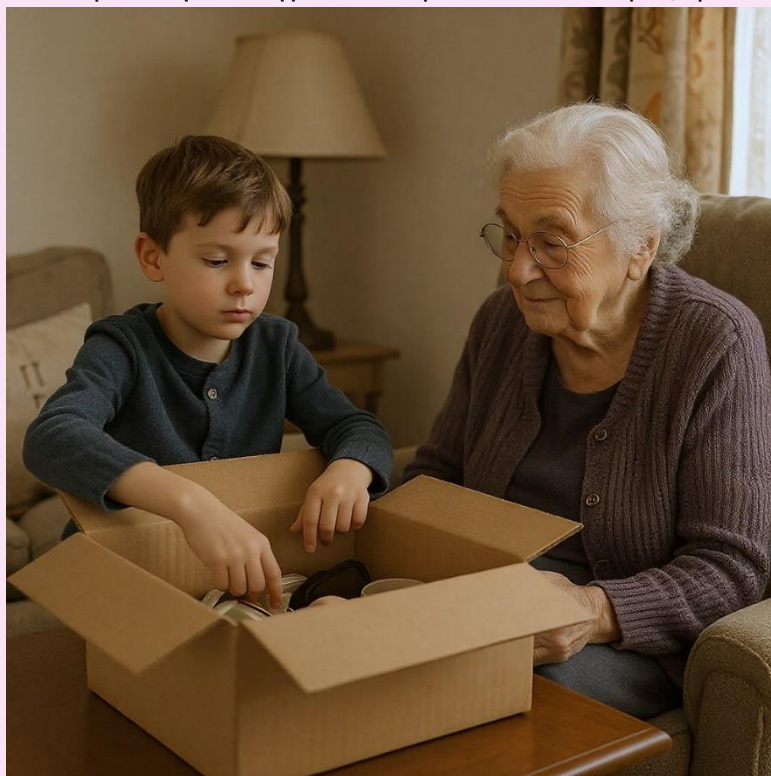
Η μαμά είπε ότι η γιαγιά ξεχνάει, αλλά η καρδιά της δεν ξεχνάει ποτέ. Άρα, αν τη βοηθήσουμε να θυμάται πράγματα που αγαπάει, ίσως να νιώθει καλύτερα!»

Με το που το είπε, ήξερε κι ένιωσε την ελπίδα, πως αυτό μπορούσε να το κάνει!

Κοίταξε γύρω του και το βλέμμα του έπεσε σε ένα κουτί πάνω στο ράφι του.

«Το βρήκα!» φώναξε ενθουσιασμένος. «Θα φτιάξουμε ένα μαγικό κουτί γεμάτο αναμνήσεις! Μέσα θα βάλουμε όλα όσα της θυμίζουν χαρούμενες στιγμές!».

Το επόμενο πρωί, πήγε στο δωμάτιό του και έψαξε μέσα στα συρτάρια του. Βρήκε

ένα μεγάλο κουτί. Άρχισε να το γεμίζει με πράγματα που είχαν σημασία για εκείνον και τη γιαγιά του: ζωγραφιές που της είχε φτιάξει, ένα κοχύλι από μια εκδρομή τους στη θάλασσα, ένα κουμπί από το αγαπημένο της παλτό, παλιές φωτογραφίες και άλλα αγαπημένα της αντικείμενα.

Ένωθε ικανοποίηση. Επιτέλους έκανε κάτι για να τη βοηθήσει!

Μόλις τελείωσε, χαμογέλασε τα είχε καταφέρει. Όταν πήγε στο σπίτι της, της το έδωσε χαρούμενος.

«Γιαγιά, αυτό είναι το μαγικό μας κουτί!» της είπε. «Όταν ξεχνάς κάτι, θα το ανοίγουμε και θα θυμόμαστε μαζί!»

Η γιαγιά Ζωή πήρε στα χέρια της το κοχύλι και χαμογέλασε.

«Αυτό το βρήκαμε μαζί στην παραλία, όταν ήσουν τεσσάρων!» είπε ενθουσιασμένη.

Ο Αλέξανδρος ένιωσε χαρά που η γιαγιά θυμήθηκε!

«Ναι!» απάντησε χαρούμενος. «Και αυτή η ζωγραφιά είναι από τότε που μου έμαθες να ζωγραφίζω ένα ουράνιο τόξο. Το θυμάσαι;»

Από εκείνη τη μέρα, κάθε φορά που η γιαγιά ξεχνούσε κάτι, ο Αλέξανδρος έτρεχε στο μαγικό κουτί τους. Κάποιες φορές η γιαγιά θυμόταν, κάποιες άλλες όχι. Όμως εκείνος είχε μάθει με υπομονή να διαχειρίζεται τις δυσκολίες της αρρώστιας της που λεγόταν άνοια. Δεν τα παρατούσε κι ας μην ήταν πάντα εύκολο. Ήξερε όμως πως η αγάπη του ήταν η καλύτερη βοήθεια που μπορούσε να της δώσει. Γιατί η αγάπη δεν χάνεται ποτέ, ακόμα κι όταν οι αναμνήσεις ξεθωριάζουν.

Αυτά έζησε ο δικός μου ο Αλέξανδρος δίπλα στην γιαγιά Ζωή!

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ:

1. Πώς λεγόταν η ασθένεια της γιαγιάς και τι συμπτώματα είχε;
2. Ποια τα συναισθήματα του Αλέξανδρου για την ασθένεια της γιαγιάς;
3. Είναι φυσιολογικά ή υπερβολικά τα συναισθήματά του;
4. Τι λύση πρότεινε για να βοηθήσει τη γιαγιά του;
5. Τι δραστηριότητες μπορούν να κάνουν μαζί οι παππούδες με τα εγγόνια τους; Εκτός από αυτά που αναφέρει η ιστορία έχεις να προτείνεις και κάτι άλλο;
6. Νομίζεις ότι οι παππούδες σου μπορεί να έχουν αυτή την ασθένεια; Βλέπεις κάποια από αυτά τα συμπτώματα που αναφέρει η ιστορία στους παππούδες σου; Αν ναι, ποια;

Συνεργάστηκαν οι ωφελούμενοι του ΚΗΦΗ Νεάπολης του Δ. Νεάπολης-Συκεών με το προσωπικό τους:

- Πετρίδου Αναστασία, Κοινωνική Φροντίστρια
- Βουλγαρίδου Δήμητρα, Κοινωνική Φροντίστρια
- Κονάκογλου Βαρβάρα, Νοσηλεύτρια
- Μαρκοπούλου Ανδριάννα, Βοηθητικό Προσωπικό

Επιστημονική επιμέλεια:

Δρ. Τσάνταλη Ελένη

Γνωστική Νευροψυχολόγος